

Delavec Fakin se je v grobu obrnil

V Trbovljah se na gnusen način umorili orjunci delavca Fakina. In sedaj v istih Trbovljah skupaj kandidirata zastopnik delavca in zastopnik orjunciev. Fakin se je v grobu obrnil nad to izdajalsko zvezo! Delavec, ti pa se od teh ljudi obrni in stopi v krog, kjer je ves slovenski narod! Voli listo slovenskega naroda, listo JRZ, listo dr. Korošca!

denar itd. S tem je povzročil g. Trobiš dve občinski reviziji, ki nista ugotovili nobenega primanjkljaja, imenovani pa je kljub temu še na-

dalje raznašal neresnične vesti tako tudi o županu in občinskem odboru. Ti napadi so bili iznešeni iz jeze zaradi odpusta iz službe in tudi iz političnih namenov. Tudi je imel g. Trobiš namen, spraviti iz občinske službe sedanjega tajnika, da bi lahko potem on sam zasedel to mesto. G. Stojan je iskal za te žalitve zadoščenje pred sodiščem. V petek se je vršila razprava in je bil Trobiš obsojen na en mesec zapora, na globo 600 din, povprečno 200 din in na plačilo vseh stroškov. Razen tega pa se bo g. Trobiš še zagovarjal za iznešene žalitve v »Delavski politiki« in v »Ljubi dobri«. Občani so bili ogorčeni nad žalitvami g. Stojana, ki je znan kot ustrežljiv in ki rad pomaga vsakemu, zato so s tem večjim zadoščenjem vzeli na znanje plačilo, ki ga je zaslužen dobil g. Trobiš.

Volilno gibanje

Slika kandidata Jožeta Špindlerja za Maribor levi breg bomo objavili prihodnjič.

Sv. Ožbalt ob Dravi. Dne 29. novembra se je pri pomožni pošti v Sv. Ožbaltu, kraj Vurmat, otvorila brzojavna in telefonska služba za javni promet. To se je zgodilo tik pred dnevom praznovanja 20 letnice osvoboditve in zedinjenja Slovenice, Hrvatov in Srbov v kraljevino Jugoslavijo, in sicer po zaslugi poslanca Gajška, notarja v Marenbergu, ter po prizadevanju krajevnih činiteljev, predvsem domačega g. župnika Janca Krušič, Adolfa Jurca in Franca Lorbeka. S tem je bila izpolnjena dolgoletna želja in pa neobhodna potreba prebivalcev s Kozjaka na severni meji Jugoslavije. Iz hvaležnosti kr. vladarju Stojadinoviču in poštному ministru g. Cvrtiču gremo 11. decembra vsi voliti listo dr. Stojadinoviča in JRZ kandidata Gajška, notarja iz Marenberga.

Sv. Ana v Slov. goricah. Državnozbornske volitve so pred duri, volilna razgibanost v naši občini je dosegla višek. Razni agitatorji iz nasprotnega tabora se nastopajo zadnji trenutek v skrajni napornosti z vsemi mogočimi možnostmi, da premotijo naše poštene može in fante in jih pridobijo v svoj tabor, ki stoji proti večini našega slovenskega naroda in se stika do skrajnih levicarjev. Volilci! Ne nasedajte zapeljivim obljubam teh plačanih nekaterikov, ki jim je agitacija in širjenje krivih nazorov le njihov dobičkonosni posel in pohlepnost, da se na račun naših volilcev polaste zopet batinaške oblasti in tako narod zavedejo v največjo gmotno nesrečo. Osvežite spomin na težke čase, ko so nas povsod zatirali in tlačili, ko so gonili naše poštene može in fante kot zločince po ječah in jih kaznovali s

težkimi globami. Kako so ti ljudje gospodarili, so nam dokaz leta gospodarske in denarne krize. In sedaj agitirajo za Mačka, za onega, ki še niti za svoj narod ni nič napravil, ampak tiči doma za pečjo. Potem naj pa tak »politiki« pomaga nam, Slovencem?! Vsi poštene volilci, oddajte svoje glasove za stranko narodnega zaupanja, za vlado, ki je rešila našega kmeta in delavca pred popolnim propadom in izrecite v nedeljo zaupnico listi dr. Stojadinoviču-žebot-Špindler!

Ljutomer. Volilci vseh občin ljutomerskega okraja bomo na dan volitev 11. decembra vsi soglasno glasovali za državno listo g. dr. Stojadinoviča-Snoj. V našem okraju je zmaga ved ko zagotovljena. To pričajo vsi sestanki in volilni shodi, katere prireja JRZ in njen kandidat g. Snój. Tu in tam se pojavijo agitatorji JNS, mačkovi, ki bi se radi ujeli kakega omahijevca. Najbolj so jim pri srcu glasovi viničarjev, to pa zaradi tega, ker so si izbrali za namestnika kandidata na Mačkovi listi viničarja. Zelo lepo se sliši, da bo Maček zvišal plače viničarjem, kakor to trošijo njegovi ljudje. Vsi viničarji in delavci pa dobro vedo, da je veliko storil za delovno ljudstvo — vendar ni nobenih zagovornikov delavskega stanu g. dr. Korošec. V znak hvaležnosti se bodo pri volitvah najbolj postavili viničarji, ki bodo vsi kakor en moč glasovali za listo JRZ in njene kandidata g. Snója. Dosedanji predsednik Stokovne zveze viničarjev g. Mir Andrej je že odstopil, pa gotovo zaradi tega, ker ga noben odborik SZV ni maral in so mu odločno odklonili sodelovanje, ker se ne strinjajo z njegovim delom, da je postal namestnik kandidata Koresa iz Maribora na neslovenski Mačkovi listi. To je jasen dokaz, da je viničarska organizacija in vsi viničarji v taboru JRZ in ta močna fronta je nezlomljiva in bo šla z velikim navdušenjem na volišče in oddala glasove za listo Stojadinoviča-Snoj. Viničarji, ne dajte se begati od lažnih in častihlepnih agitatorjev. Naša delavska moč je v strnjeni fronti, čim bolj bomo močni, tem več bomo dosegli. Zato vsi viničarji ostanimo zvesti našemu voditelju dr. Korošču, sluh naših goric, in mu izrazimo naše zaupanje! — Viničar M. Husjak.

Soboški okraj bo glasoval samo za g. Bajleca! Kandidat na listi predsednika vlade dr. Stojadinoviča je za mursko-soboški okraj g. Bajlec. Naš g. kandidat je prehodil že vse kraje v okraju in je imel lepe sestanke. Ljudstvo se je odločilo za to, da glasuje: dr. Stojadinoviča-Bajlec! Mačkovih kandidatov in komunistov ljudstvo ne mara! Kako malo ugleda imajo mačkovi, je razvidno že iz tega, da niso mogli v celotnem okraju dobiti niti enega domačega človeka, da bi ga postavili za kandidata. Izposodili so si kar dva, enega iz Lendave in enega iz Ljutomer. Zadnje dni pred volitvami delajmo vsi, da ti mačkovi, ki so sprejeli v svoje varstvo tudi razdiraške komuniste, ne dobijo niti enega glasu od nas v soboškem okraju!

Cigave so Poljčane? Nekatere pred tremi meseci so razlegali po Poljčanih od nečloveškega krčanja za hrupavi glasovi: »Cigave so Poljčane? Cigav je Peki!« Če bi Peki ne bil vas in ta celo v naši občini, bi to vprašanje mirno prepuščili drugim. V zvezi s temi in podobnimi javnimi vprašanji pa lahko ocenimo shod dr. Mačkovega kandidata. Po slabo oblekanem prvem shodu se je gospod ponizal in še enkrat stopil med nas. Lepo je govoril na shodu. Bil je najbolj navdušen za samoupravo in se tudi pohvalil, da je že v času, ko je bil še na visokem mestu delal

Sedaj gre pa za res!

Nekateri so vpraševali, kaj da Peter Rešetar nič več ne piše. Pisal je tedaj, ko smo se z našimi nasprotniki samo malo poigrali. Sedaj pa jih ne bomo več rešetarili. Sedaj gre pa za res! Sedaj jih je treba dol položiti, sedaj je treba njihove naklepe z vso močjo udariti, da se bodo razleteli v drobne kosce! Prijatelji, sedaj gre za pa res! — Peter Rešetar.

na to, da se ta prepotrebna stvar uresniči. Ker se nam zdi, da gospod sam ni trdno prepričan o vsem, kar je govoril, mu tudi mi ne moremo dati priznanja. Pojdimo rajši nazaj k prvemu vprašanju. Na shodu je bilo okoli šestdeset ljudi, a med njimi okoli trideset, ki se prav nič niso strinjali z besedami visokih gospodov. Med ostalimi pa jih je le kakih deset odobravalo s klavirnim ploskanjem njegov govor. V nedeljo, dne 4. decembra, pa je bil shod našega slovenskega kandidata g. Kobana v Studencih in v Poljčanah. Na obeh shodih je bil deležen številnega odobravanja, kajti Slovenci smo pač taki, da bolj zaupamo poštemu kmetu kakor pa zelo izobraženemu gospodu, ki marsikaj bolje zna. V zvezi s tem, kar se je že zgodilo in se še bo v nedeljo, postavljamo po treh mesecih mi vprašanje: Cigave so Poljčane? Cigav je Peki?

Št. Vid pri Grobelnem. Tudi pri nas je postalo nekoliko živahnije. Toda Sentvidčani nimamo kaj premišljevat! Saj vendar nismo tako pozabljivi in kratke pameti kot zajčji rep, da bi ne vedeli več, koliko krivice so nam storili ljudje, kateri danes kandidirajo na Mačkovi listi. Izpraznili so nam denarne zavode, za davek jemali živino iz hlevov, katero je moral kmet sam v spremstvu orožnikov z hajnetom na puški goniti v šmarje ter plačevati hrano zanjo, dokler je niso po smešno nizki ceni prodali. Ker tega še ni bilo dovolj, so s pomočnikom špindlerjem in tedanjih faktorjev v št. Vidu nam prodali občino v šmarje, kjer smo morali plačevati visoke doliade itd. itd. — Kaj pa danes? Vlada dr. Stojadinoviča-Korošec nam je prinesla črtanje naših dolgov do polovice! Živina ima mir pred orožniki! Občino smo po zaslugi sedanjega župana Gajška, dr. Ogrizka in drugih dobili nazaj, ter poleg tega še povečano! Po zaslugah g. Turka je naše revno ljudstvo spomladi letos zaslužio ca. 12.000 din pri zniževanju klanca pri pokopališču. S tem je bilo storjeno delo, katerega vrednote se tukaj ne dajo popisati. Po zaslugi gg. dr. Ogrizka in Turka smo že prejeli precejšnje vsote podpor, katere so se porabile za popravilo cest. Torej z eno besedo: imamo kandidata in namestnika, ki sta vedno prihajala, odnosno je prihajal v naš okraj, četudi brez funkcije, da nam je pomagal reševati s pomočjo ostalih razna pereča vprašanja ter tudi delo dejansko izvršil v prid ljudstva in posameznika. Da je vse to res, nam potrjuje že dejstvo, da si na Mačkovi listi ni upal v našem okraju kandidirati samo eden, ampak trije, ker je bilo enega strah pred zmogljivim in sposobnim kandidatom dr. Ogrizkom in njegovim namestnikom Turkom. Toda mi nismo pozabljivi ter se bomo JNS kandidatom pod Mačkovo maro 11. decembra javno zahvalili za nekdanje »zaslug« in »pridobitve« ter orožniško asistenco pri rubežih ter jim javno povedali, da naših glasov niso zaslužili. Naše glasove bo dobila samo lista dr. Stojadinoviča in JRZ kandidat dr. Ogrizek!

Šmartno ob Paki. Dne 1. decembra nas je zadel izredna čast. Prišel je sam g. Pucelj in nameraval imeti pri nas shod. Shod ni bil nič razglašen. Obveščeni so bili samo najzvestejši JNS-arji in mačkovi. Ob napovedani uri se je g. Pucelj pripeljal, pa je našel v lokalu samo dva poslušalca. Ko je videl ta »velikanski obisk«, je je takoj popihal z avtom, češ, da se mu mudi. Potem je prišla puceljski kandidat na Mačkovi listi Zehelj in njegov namestnik Podpečan. Prišlo je še par poslušalcev, toda vseh skupaj jih ni bilo deset. Tudi ta dva sta kmalu odšla. Videla sta, da pri nas nimata »terena«. Pri nas bo ogromna množica za našega kandidata Steblovnik Martina. Tiste pa, ki bodo šli voliti rajši tujca kot domačina, rajši brezpomembnega človeka kot priznanega in zaslužnega javnega delavca, si bomo prav dobro zapomnili. Tudi si bomo dobro zapomnili tiste, ki pravijo, da bodo »nevtralnici«, to je, da ne bodo šli voliti. Zapomnite si vsi: Kdor ni z nami, je proti nami!

Za koliko nas je dr. Korošec prodal?

Naši nasprotniki, ki so celo tako daleč šli, da ob času njihovega režima nismo smeli zapisati niti besede slovenski narod, so zopet začeli s svojo staro lajno, da nas je dr. Korošec Srbom prodal. Koliko je neki za to dobil? — Naj pa mi to povemo:

250 milijonov dinarjev se je brisalo kmetom dolgov z uredbo o likvidaciji kmečkih dolgov;

200 milijonov dinarjev je prišlo v naše zadrage nazaj, da so vsaj delno že začele zopet delovati in je njih obstoj zasiguran;

209 milijonov dinarjev je določenih za ceste v Sloveniji, ki se že grade, oziroma se začenejo graditi;

50 milijonov za železnice;

51 milijonov za regulacijo rek;

25 milijonov za vseučiliška poslopja v Ljubljani.

Ali ne bi bilo dobro, če bi nas dr. Korošec še naprej »prodal Srbom«? Tedaj, ko so vladali JNSarji, je naše gospodarstvo šlo k vragu! Naj oni povedo svoje številke, za koliko so nas oni prodajali Srbom!

Smartno ob Paki. Vsem tistim, ki še premišlujejo, katero listo bi volili in ali bi sploh šli volit, ključno v spomin, kako se je godilo ob prejšnjih volitvah pod bivšim Jevtič-Kramar-Pučjevim režimom. Ali sto mogoče že pozabili, kako so nas ovajali in kdo je bil to? Kdo je ovadil Franca Mandelca, da so ga orožniki gnali v zapor kot roparja, in to čisto po nedolžnem? Bil je zaprt 14 dni zaradi hudobij teh ljudi, ki so danes zlezli pod Mačkovo marelo. Kdo je neprestano ovajal g. kaplana in g. Steblovnika, sedanjega kandidata, da sta bila na podlagi lažnivih ovadb karizovana? Kdo je kriv, da je bilo razpuščeno naše Prosvetno društvo? Kdo, da nas je žandarmerija stalno zasledovala ter g. Steblovnika, sedanjemu kandidatu, prepovedala izstop iz hiše? — Volilci, vse to premislite pa dajte mačkovskim agitatorjem in JNS priveskom zaslužen brc ter jim pokažite vrata! Volilci, 11. decembra mora biti dan naše zmage ter zaslužen poraz škodljivcev našega slovenskega naroda!

Velika Pirešica. Na dan 11. decembra vsi na voliše v šolo v Pirešici, da izkažemo kot en mož svojo hvalečnost in zaupanje našemu priljubljenemu in zaslužnemu voditelju slovenskega naroda g. dr. Antonu Korošcu s tem, da oddamo svoj glas svojemu kandidatu g. Alojziju Mihelčiču, mestnemu županu celjskemu, načelniku okrajnega cestnega odbora ter svojemu častnemu članu občine Velika Pirešica. Volilec! Kdo nam je pripravil tako lepo cesto iz žalca do Pirešice? Kdo nam je pomagal popraviti občinsko cesto Socka — St. Ilj, katera je bila v času JNSarskih močnikov v razvalinah? Samo za popravo te ce-

ste je prispeval okrajni cestni odbor v Celju dvakrat po 10.000 din, in sicer po prizadevanju našega častnega občana g. Alojzija Mihelčiča! — Skupno s svojim voditeljem dr. Korošcem je naš priljubljeni kandidat g. Mihelčič poделil podporo v znesku 2300 din za naše občinske reveže. Kaj takega še niste slišali od JNS oblastnikov!

Sv. Križ pri Belih vedah. Sv. Katarine dan smo imeli izredno dobro obiskani romarski shod v naši priljubljeni romarski cerkvi. Poleg bližnjega okoliša so bile še zastopane Savinjska in Saleška, Mislinska in Mežiška dolina. Po cerkvenem opravilu je bil v cerkveni gostilni volilni shod JRZ, na katerem sta kandidata g. Tاجرšuh in g. Mele z navdušenimi govori utrdila volilce k neomajnemu sklepu: dr. Korošca bomo volili vsi — Živkoviču pa mačji rep pustili!

Svojevrsen gospodar

Skoraj 40 najemnikov v nekem londonskem predmestju je presenetila prijetna vest: njihov hišni lastnik, ki je umrl, jim je v oporoki zapustil po 10 do 100 funtov sterlingov. Moč je bil samec in je živel sam v majhnem stanovanju svoje hiše. Najemniki so bili popolnoma presenečeni nad njegovo velikodušnostjo, kajti razen nekaterih, ki so ga poznali že od prej, ga niso po obrazu niti poznali. Živel je popolnoma osamljen in je le redkokdaj sprejel kakšen obisk.

Kanada največ telefonira

Kanadčani si lahko priznajo, da največ telefonirajo od vseh narodov na svetu. Vsak od njih telefonira povprečno na leto 222 krat, zato ni čudno, če so kanadski telefonski aparati najbolj zasedeni od vseh ostalih na svetu. Na vsakem telefonskem aparatu govore na leto 1934 krat. Tako so izračunali, da se skozi leto dni govori v Kanadi po telefonu 2.421.202.000 krat v mestih in 27 milijonov 909.727 krat krajevno. Na drugo mesto te telefonske bolezni pridejo Združene države, potem Danska in Švedska.

Koliko je zvezd

Najnovejša zvezdoslovna raziskavanja presoja, da je v vsejmirju vsega skupaj kakih 80 milijonov ozvezdij, izmed katerih ima vsa to ozvezdije najmanj 1600 milijonov zvezd, oziroma zvezdnih teles. Človeška znanost pa je tako pomanjkljiva, da doslej z najboljšimi daljnogledi ni zaznala več kot zgolj eno 40 tisočinko vseh zvezd v vsejmirju.

Ukradena nevesta

Reimmichlova povest podomačena

10

»Najbolje bo, da se vrneva,« je menil Florijan. »Dobro, Florijan! Ampak veš kaj? Peljal me boš samo do apnice. Tam boš obstal, jaz pa pojdem peš kar naravnost domov in se uležem in grem spat. Piši me v kapo vsa svatovščina! Petra in njegove tovarišije pa ne pogledam več, dvajset let ne pogledam nobenega ne, to ti rečem.«

Hitro sta popila vino in se zasukala proti domu. Nista še bila tri kilometre daleč, kar začujeta za sabo tututujanje nekega avtomobila. Ta se je naglo bližal, zavrl in obstal tik voza. Tudi Florijan je ustavil. Iz avtomobila je pomolil Črni Peter svojo okroglo glavo in zavpil:

»Hoj, kod pa se vidva potepata?«

»Tam, koder se največji osli klatijo,« je siknil Lojz.

»Kje pa imata nevesto?«

»Predala sva jo za par stoglejev.«

»Ne gobeždaj! Vidva morata vendar vedeti, kje je nevesta.«

Lojz, ki je menil, da si Peter norca brije, je po bliskovo segel v avto in hotel Petra za ušesa. Ali uhelj mu je ušel in prijel je le Petrov klobuk; maknil ga je prijatelju z glave in zalučal daleč v polje. Peter ni bil nič bolj počasen, mahnil je Lojza po glavi, da se mu je trdi klobuk usedel in zdrknil prav do brade.

»Osel!« — »Bik!« sta se drla oba hkrati.

Drugi pa so vpili:

»Hoho, pamet, pamet! Ali se bosta stepla, poba?«

Medtem ko si je Lojz potiskal klobuk čez nos proti vrhu glave in je poštni Janez šel po Petrov klobuk, je Peter odprl vrata pri avtomobilu. V njem je bil le še Jošt, neveste pa nikjer.

»Kje pa imate nevesto?« je vprašal Florijan.

»To vprašava midva,« je odvrnil Peter.

»Midva je nisva več videla, odkar ste jo vi odpeljali.«

»Ne napletaj se nam! Vidva sta nam jo v Borovljah pobrala.«

»Saj v Borovljah še bila nisva.«

»Kje pa tedaj?«

»Do Bele in na to stran do Hruščice.«

»Kod pa še vse za božjo voljo? Ali sta mislila, da gremo na Kitajsko z njo?«

»Ne na Kitajsko, ampak tja, kjer so taki norci doma, ti falot ti, jezični,« se je zdajci zadržal Lojz, ki je srečno pritiščal klobuk čez svoj opeti nos.

»Tili, ne jezika mi preveč, sicer ti tako prismojim, da ti bo nos v goltancu obtičal,« je zapuhal Peter.

»Dosti mi je tvojih norcev; med nama je vsega kraj.«

»Kaj sem ti storil?«

»V Mohliče si me speljal, da se mi ves svet smeji.«

»Saj mi smo že bili na poti v Mohliče. Ali nevesti to ni bilo po volji. Hotela je po vsej sili v Borovlje.« Oglasil se je še Jošt in pomagal Petru:

»V Borovljah, je dejala, ima prijateljico, s katero sta skupaj šolo hodili. Hotela jo je obiskati.«

»Katera je ta prijateljica?«

»Močnikova Hanca. Pri sodniku služi.«

»Zakaj niste potem pustili nobene pošte, da bi vedel, kam greste?«

»Saj smo jo — pri Končniku na Hruščici,« je pojasnil Peter.

»Ah, zakaj pa ne kar pri gospodu škofu v Celovcu, ha?... Kaj pa ste v Borovljah imeli tako dolgo opraviti?«

»Tu nas je nevesta hudo potegnila,« je pripovedoval Jošt. »Komaj smo pri Zvonarju sedli, je šla, da bi obiskala prijateljico. Rekla je, da se bo prej ko mogoče vrnila. Minula pa je ena ura, minuli sta dve uri, neveste pa ni bilo od nikoder.«

»Kaj pa, da niste šli za njo?«

»Saj smo! Ali nikjer je nismo mogli najti. K sodniku sploh ni prišla. Vse popoldne ni bilo ne kake neveste in sploh ne kake ženske v hišo, nam je dejala sodnikova gospa.«

»Hance ta dan ves dan ni bilo, ker je šla domov k materi,« je dodal poštni Janez.

»Menda vendar niste neveste izgubili?«

»Ob eni smo jo zadnjič videli. Gotovo je že zdavnaj v Grabnjah pri Poltniku.«

»Borovčiči so pravili, da se je že pred dvema peljala družba svatov v treh vozovih po trgu in vriskala in vpila,« je rekel Peter.

»Kdo je neki to bil?«

»Mi smo mislili, da si ti, Lojz, s kako fantovsko družino, da ste nam vi nevesto pobrali,« je dejal Jošt.

»Kako, ko ste mi štrono zmešali in me na drugo pot speljali!«

»Ves popoldne sva se vozila za vami,« je dodal Florijan. »Šele pred eno uro sva prišla v Hruščico.«

»Sam zlodej nam je zmešal štrono,« je godrnjal Peter.

»Kaj ste pa počeli tako dolgo v Borovljah? Zakaj se niste takoj za onimi kočijami podali?« je vprašal Lojz.

»Podaj se ti za njimi, če so dobri dve uri pred tabo,« se je razvnel poštni Janez. »Nam se pa tudi ni prav nič mudilo, da bi se jim doma dali v norce.«

»Če se le oni prismojeni Tonč ni v to reč vtaknil! To bi bilo pa narobe.«

»Bababa,« je ugovarjal Jošt; »Leja ti je navihana za dve. Gotovo si je nas vse vkup privoščila in je s kakim avtom odkurila sama nazaj.«

»Potem pa kar odjadrajte s svojimi smrdljivimi garami in pogledajte, če je res tako!«

»Lojz, prisedi in se pelji z nami,« ga je povabil poštni Janez; »tako boš prej doma. Florijan pride za nami.«

»Prav nič me ne mika, da bi bil zraven, ko se vam bo vsa vas smejala.«

»Tebi, tebi se bodo krave smejale,« se je zadržal Peter.

»Tebi pa še žabe.«

»Naj norce in prisedi!« je silil Jošt.

»Nak, s temle črnuhom prismojenim ne sedem več ne v kak voz, ne za mizo in tudi v cerkvi ne. Naj ga samega zlodej pojaha na dno pekla!«

»Če pa v nebesa pridem, te bom skoz okno zagnal, hehehe,« se je režal Peter.

Ali vtem je poštni Janez že pogljal avto in — rrrrrr — je oddrdal. Za njim pa je kenkal Florijan z Lojzom.

(Dalje prihodnjič)